

prima instanță: Iu. Palade
instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

dosarul nr2ra-2061/16

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Gospodăria Țărănească „Botnaru M”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule împotriva Gospodăriei Țărănești „Botnaru M” cu privire la încasarea sumelor achitate ca despăgubire pentru repararea prejudiciului cauzat în urma accidentului rutier,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Gospodăria Țărănească „Botnaru M” și menținută hotărîrea Judecătoriei Cimișlia din 30 noiembrie 2015,

c o n s t a ț ă

La data de 17 august 2015 Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a depus cerere de chemare în judecată împotriva GȚ „Botnaru M” cu privire la încasarea sumelor achitate ca despăgubire pentru repararea prejudiciului cauzat în urma accidentului rutier.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 28.07.2013 în raionul Cimișlia s-a produs accidentul rutier, vinovat în care a fost recunoscut Caraja Ștefan, angajat în cadrul GȚ „Botnaru M”, care conducea autocamionul GAZ 3507, n/î CM AD 152, ce se află în proprietatea pârâtului. În urma accidentului a fost deteriorat automobilul de model WV Vento CTO 001 ce aparține cu drept de proprietate lui Diuță Lilian.

Menționează reclamantul că deoarece, la momentul producerii accidentului, Caraja Ștefan nu deținea polița de asigurare obligatorie pentru cazuri de răspundere civilă auto, autocamionul nefiind asigurat în conformitate cu prevederile art. 4 a Legii 414 din 22.12.2006 „Cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule”, a fost nevoit să achite pãgubitelui prejudiciul cauzat.

Prin petiția nr. 01-2412/13 din 08.11.2013 a solicitat restituirea în mod benevol de la directorul GȚ „Botnaru M” a prejudiciului cauzat, însă fără rezultate, din care considerent solicită încasarea sumei de 37585,76 lei pentru despăgubirea achitată de Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule în favoarea lui Diuță Lilian, pentru repararea automobilului deteriorat în urma săvârșirii accidentului de către angajatul pârâtului, GȚ „Botnaru M”, care este și proprietar al mijlocului de transport, precum și încasarea cheltuielilor suportate pentru asistența juridică în sumă de 4500 lei și pentru achitarea taxei de stat în sumă de 1 128 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 30 noiembrie 2015 acțiunea a fost admisă. S-a dispus încasarea de la GȚ „Botnaru M” în beneficiul Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule sumei de 37585,76 lei ca despăgubire achitată pentru repararea prejudiciului și a sumei de 4500 lei cheltuieli de asistență juridică, precum și suma de 1128 lei taxa de stat.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 10 decembrie 2015 GȚ „Botnaru M” a declarat apel, solicitând admiterea lui, casarea hotărârii apelate și emiterea unei noi hotărâri prin care a respinge acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016 a fost respins apelul declarat de GȚ „Botnaru Mihail” și menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a apreciat ca fiind justă concluzia primei instanțe precum că Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule este în drept, în temeiul art. 1415 Cod civil, să solicite repararea prejudiciului material în ordine de regres de la GȚ „Botnaru M”. Or, persoana responsabilă de producerea accidentului rutier este conducătorul autovehiculului GAZ 3507, cu nr./î CM AD 152, Caraja Ștefan, angajat în cadrul GȚ „Botnaru M”, iar autocamionul de model GAZ 3507, n/î CM AD 152, după cum s-a stabilit este proprietatea GȚ „Botnaru M”, fapt confirmat prin certificatul de înmatriculare.

La 18 iulie 2016 GȚ „Botnaru M” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea lui, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul se consideră a fi depus în termen.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanțele incorect au ajuns la concluzia că GȚ „Botnaru M” este proprietarul autocamionului de model GAZ 3507, nr./î CM AD 152, în baza pașaportului tehnic, neținând cont de actele comisiei de privatizare privind distribuirea cotelor-părți valorice în natură.

Recurentul susține că a prezentat instanței de fond probe că acest autocamion aparține a 645 deținători de cote-părți valorice din CAPC „Frunze Argintii”.

În opinia recurentului, instanțele au ignorat prevederile art. 23 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, conform cărora costul reparației autovehiculului se stabilește pe baza documentelor eliberate de unitatea de specialitate acceptată de părți. Actele de evaluare a despăgubirii de asigurare întocmite fără respectarea prevederilor prezentului articol nu pot servi drept temei pentru achitarea despăgubirii de asigurare. În acest sens, recurentul menționează că GȚ „Botnaru M” nu a participat la evaluarea pagubei materiale.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gospodăria Țărănească „Botnaru M” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Gospodăria Țărănească „Botnaru M” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Gospodăria Țărănească „Botnaru M” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru